

לקח מהפרשה

"ויקרא אל משה..." (א' א')

מובא בילקוט שהטעם שתינוקות של בית רבן מתחילים את לימוד החומש מפרשת 'ויקרא' ולא מפרשת 'בראשית' הוא: משום שבפרשה זו מדובר על קרבנות שהם טהורים, והרי תינוקות של בית רבן גם הם טהורים מכל חטא ועוון, "יבואו טהורים ויעסקו בפרשת טהורים". בואו ונראה אלו משאלות יש לילד טהור לב.

אחרי ליל הסדר ניגש אלי אבא כשכולו נרגש. "אני חייב לספר לך מה עשה הבן שלי – אמר - כדי שהכל ילמדו ויראו עד היכן מגיעה טהרתו של ילד יהודי. כמו שמקובל בהרבה בתים גם בביתנו הילדים חוטפים את האפיקומן, ומראים את כוחם בגבורה זו. בליל הסדר התפלאתי לראות שאחד מבני הקטנים שאינו נוהג בדרך כלל להשתתף במלחמה זו של אחיו, מתאמץ במיוחד לחטוף את האפיקומן. למרבה הפלא כשהגענו למצוות האפיקומן בתום הסעודה, התברר שהבן הקטן הצליח הפעם יותר מאחיו. כשביקשתי להביא את האפיקומן כדי שאכל ממנו לפני ברכת המזון, נעמד הילד והכריז בעיניים בורקות שלא יחזיר את האפיקומן עד שאבטיח לו כמקובל מתנה נאה.

כששמעתי את דרישתו הנחרצת נבהלתי, כשילד קטן במקש בקשה, לא תמיד אפשר למלא אותה, לפעמים המתנה שהוא רוצה היא מעל ליכולתם של ההורים, ולפעמים גם מעל ליכולתו של כל בן אנוש, ומה יהיה על קיום המצווה? הרי לא ניקח ממנו את האפיקומן בכוח! בלית ברירה שאלתי את הילד מה הוא רוצה ואיזו מתנה הוא מבקש שאקנה לו לאחר החג, והילד הפתיע בדברי תשובתו את כולם, ואף לחלח את עיניהם של כמה מהנוכחים: "אבא אינני רוצה מתנה! אני רוצה ממך ברכה. אני רוצה שתברך אותי שאצליח בלימוד תורה ואוכל לכבד אותך ואת אימא כראוי. אם תברך אותי, אחזיר לך מיד את האפיקומן"... הנהגה כזו לש ילד יהודי מלמדת כמובן על האווירה החיובית השוררת באותו בית, כאשר הילדים מרגישים שההורים מהווים עבורם את 'הכל מכל כלי' ואין הם זקוקים יותר למאומה.

(עפ"י עלינו לשבח)

פינת ההלכה

חולה ותרופות בפסח

א: חלק מהתרופות מכילות חמץ. מי שצורך תרופות, יברר עוד לפני החג אצל רופא או רב אם הן מכילות חמץ, ויבקש תחליף כשר לפסח. (גם מי שברר כבר בשנה שעברה).

ב: חולה שרופא קבע שהוא חייב לבלוע תרופה המכילה חמץ, חייב לשמוע בקול הרופא ולבלוע את התרופה, כשאי-אפשר להשיג בקלות תרופה כשרה לפסח. ואין מקום להחמיר.

ג: בסירופים הבאים: אלומג, אריטרו-טבע, ברונכולט, ולפורל, מוקסיפן, סופרמול (=פרסטמול), ספורל, רספרים - קיים מרכיב של חמץ בחומרי-הטעם, וצריך לקנות בפסח רק את התרופות שמייצרים במיוחד לחג הפסח עם הכשר.

ד: מי שנוטל תרופה לא חיונית שאין לה תחליף כשר לפסח, ישאל רב איך לנהוג.

ה: תרופות שלא נלקחות דרך הפה: זריקות, משחות לשימוש חיצוני, טיפות עיניים, אוזניים, משאפים ותרסיסים, פתילות, תכשירי חוקן, חמרי חיטוי הנמרחים על העור, מדבקות לעור וסוגי יוד - מותרים לשימוש בפסח גם ללא הכשר מיוחד.

ו: תרופות הומיאופתיות עלולות להכיל כוהל חמץ וצריכות אישור לפסח.

ז: מותר לתת לחולה בחג תרופה המכילה חמץ, גם אם נמכרה לגוי לפני החג.

ח: תרופות המכילות חמץ מותרות בשימוש אחרי פסח גם אם לא נמכרו לגוי.

ט: חולה שאסור לו לשתות יין או לאכול מצה/מרור מחשש סכנה, פטור מאכילתם בליל הסדר.

י: חולי צליאק יאכלו מצות שהוכנו מקמח כוסמת, שיבולת שועל או שיפון.

רשימה חלקית של תרופות כשרות לפסח:

אביטרן ס.ר. טבליות, אהיסטון טבליות, אוגמנטין (כל המינונים) טבליות, אוסמו אדלט (כל המינונים), אופטלגין טבליות & טיפות & קפלויות אלגולזין פורטה, טבליות אמלו (כל המינונים), טבליות אמלודיפין טבע (כל המינונים), טבליות אנלדקס (כל המינונים) טבליות, מיקרופירין, טבעפירין, אספירין 500 טבליות, אקמול קפלויות & טבליות אקמולי בטעם פרות & פטל & תות. נורמיטן (כל המינונים), נורמלול (כל המינונים), גלוקומין, גלוקופג', גליבטיק, גלובן, דקסמול טבליות, דקסמול קפלויות, דקסמול קיד בטעם פטל סירופ (עם ובלי סוכר), וולטורן SR טבליות, ונטולין סירופ & טבליות, דיזותיאזיד טבליות, סיאליס טבליות מצופות, פוסיד טבליות, פוסידין טבליות, קומדין טבליות, רוקל טבליות & קפלויות, ריטלין LA (כל המינונים) כמוסות.

חכמת חיים: (מהספר שימח'יה)

דמעות פותחות שערים, אבל שירים מבקיעים חומות.

שיעורי בית/ חלק ג'

השבוע נתייחס לשאלות הבאות:

א: למה ילדים מתקשים בהכנת השיעורים?

ב: איך להתנהג עם הילדים שמתקשים בהכנת השיעורים?

ישנן כמה סיבות לכך שילד יתקשה בהכנת השיעורים:

יש ילדים עם בעיות קשב וריכוז שלא מסוגלים לשבת יותר מידי. עבורם כל הכנה של שיעורי בית היא סיוט – גם להם וגם להורים - הם יקומו הרבה פעמים תוך כדי הכנת שיעורי הבית, כל רעש קטן יסיח את דעתם...

אני מציעה להורים לילדים כאלו, להגיע עם המורה להבנה שכל יום יכינו רק חלק משיעורי הבית, וההורה הוא זה שיחליט כמה שיעורים יכין הילד.

יש ילדים שמתקשים בהכנת השיעורים מפני שהם חלשים בלימודים.

ההורים לילדים אלו צריכים לעזור להם להדביק את הפער הלימודי.

בכל מקרה אם ההורים חשים שכמות שיעורי הבית גדולה מידי מכל סיבה שהיא, (בגלל לקות מסוימת של הילד או מפני שילד איטי...) קיימת האפשרות להגיע להבנה עם המורה שיכין רק חלק.

במידה והסיבה לקושי היא עצלות של הילד, צריך להבדיל בין עצלות קבועה לעצלות חד פעמית. כשמדובר בעצלות חד פעמית, ניתן להתעלם ולא להתייחס. אך אם מדובר בתופעה, כדאי שההורים לא יכנסו לעימות עם הילד, ויתנו לו להתמודד עם הבעיה בעצמו מול המורה, (שהוא אחראי

לכך שהילד יכין את שיעורי הבית שהוא נותן). לנו כהורים יש אחריות על הרבה מאוד נושאים, גם בלי הפיקוח על הכנת שיעורי הבית.

שבת שלום. שושנה

'והקטיר הכהן את הכל המזבחה' ולה אשה ריח ניחוח לה'...

(א' ט')

מדוע בקרבן עולה מקטירים את כל אברי הבהמה ואף חלק ממנה לא נאכל, שלא כמו קרבנות החטאת והאשם, שחלקים מהם נאכלים לכהנים?

התשובה לכך: מפני שהעולה באה על הרהורי הלב, (והעולה על רוחכם...) והמחשבה צריכה להיות כולה לה', לכן העולה כולה לה'.

אבל שאר הקרבנות שבאים על חטאים שבפעולה ובמעשה, ומעשה בני האדם אי אפשר שיהיו תמיד רק לה', מפני שצריך כל אחד לדאוג גם לעניינים גשמיים, לכן אין מקריבים מהם אלא את החלב והדס, שהם המניעים העיקריים לפעולות, ואת הכליות, בחינת 'כליות יועצות', לרמוז שמעשי בני אדם יהיו תמיד במחשבה טהורה, על דרך 'בכל דרכיך דעהו'. (עפ"י צבי ישראל)

סיפור לשבת

העקיצה / קובי לוי

עזרא אזוגי היה 35 שנים קצין אפסנאות. בעת פרישתו הפקיד בבנק כמיליון וחצי ₪ פיצויים ושאר קרנות וזכויות. מכאן הייתה קצרה הדרך לכמה עסקאות והשקעות עם הממון שצבר, אבל יש עדיין המון זמן פנוי. מה עושים?... בית כנסת. האזרח אזוגי התחיל לפקוד את בית הכנסת. בין מנחה לערבית השתתף בשיעור הלכות שלימד רב בית הכנסת הרב משה חיים קופשיץ.

באחד השיעורים לימד הרב על איסור ריבית מתוך הספר "פלא יועץ". שם נכתב על מלווה בריבית: "נכסיו מתמוטטים, ויורד ואינו עולה, ואין לו חלק באלוקי ישראל". "הו, הו" זעק הרב: "הרבה אנשים מלווים בריבית ולא יודעים חומרת העון הנורא... חבל שיאבדו ממונם, ממון של היתר בצד ממון של איסור... שהרי כל ממונם יאבד להם עוד בחיי חיותם". אזוגי התחיל לחוש רעד ברגליו, גם כמה אגלי זיעה ביצבצו במצחו. "אתה בטוח כבוד הרב שנכסיו מתמוטטים, הלוא אם הוא מלווה 100 ומקבל ריבית עוד 50, יש לו 150. אז מה יתמוטט פה?". ענה הרב: "ריבית היא כמו נחש שנושך. היא גורמת נזק נורא ללווה, אבל באותה מידה מפוררת את הונו של המלווה. האיסור הזה הוא כמו רעל בגוף עסקיו של היהודי. ואם חז"ל מתריעים, שעסקיו של אדם מתמוטטים. אין לנו לערער על כך".

אחרי תפילת ערבית, התלווה אזוגי לרב ואמר: "אני לא מאמין שעסקים מתמוטטים בגלל ריבית". "ביננו ידידי, אתה מלווה בריבית?" שאל הרב. "כן, בהחלט. כמעט כל הפנסיה שלי מושקעת בשלוש הלוואות בריבית. וההכנסות? בלי עין הרע" לחש אזוגי. הרב קופשיץ פער עיניו בתדהמה: "עשה לי טובה, עשה לעצמך טובה, בוא ניגש עכשיו לאחד מפוסקי הדור שיכין לך חוזים חדשים של היתר עיסקא. העסקה הזו יכולה להיות כשרה, היא מעוגנת בכך, שאתה הופך לשותף לעסקים שהלווית להם, מבלי להרעיל את ממונם בריבית שהיא ארס נורא... אתה פשוט שותף לרווחים, ולא מלווה בריבית קצוצה...". לאחר כמה וכמה הפצרות, עזרא אזוגי נכנע, והשניים נכנסו לביתו של הרב שמואל צביאלי, בעל שם עולמי בהלכות ריבית. "בוא אלי מחר בבוקר, - אמר לו הרב צביאלי - ותקבל חוזים על פי 'היתר עיסקא', תחתים את הלווים, וממחר ההלוואות האסורות הופכות לכסף מושקע בעסקים שלהם. דע לך ידידי כי בכך אתה שומר על הונך... חבל להחזיק את השרץ הזה בידיים... זו סכנה גדולה...".

למחרת ב- 10 בבוקר התייצב עזרא אזוגי וקיבל מדי הרב צביאלי את חוזה היתרי העיסקא, מודפסים. חמש שנים חלפו מאז אותו היום בו אחז הקצין במיל' את היתרי העיסקה ופנה לדרכו, בהם לא נראה יותר בבית הכנסת. הרב שאל עליו מעת לעת, אך גם המתפללים לא ידעו לאן נעלם.

ערב אחד הזמין הרב שמואל צביאלי נסע במונית לבר-מצווה. כשהגיע ליעד שלף שטר של 50 ₪ כדי לשלם לנהג. "הרב לא זוכר אותי?" שאל הנהג. "שמי עזרא אזוגי כבוד הרב, מלווה בריבית...". "הו, הו, אני זוכר, מה שלומך ידידי, איך העסקים?". אזוגי השעין את ראשו על ההגה ופרץ בבכי קורע לב שנמשך דקה ארוכה. הרב צביאלי חיכה שיירגע. "צר לי, אך האם אוכל לעזור לך? קרה חלילה... משהו...?". אזוגי הרים ראשו וחשף שתי עיניים אדומות ופנים עצובות. "כבוד הרב, אתה באמת התכוונת לעזור, וכתבת לי שלושה חודשים סחבתי אותם בכיסי והתביישתי להחתים את הלווים. יצר הרע אטם את ליבי ואף הרחיק אותי מבית הכנסת... לא רציתי לשמוע יותר את הרב קופשיץ שהפחיד אותי שעסקי יתמוטטו... אחרי שלושה חודשים קרעתי את היתרי העיסקא והמשכתי לפתח את עסקי הריבית. הכרתי עורך דין סימפטי, שהלווה ממני סכומי עתק בריבית רצחנית. זו הייתה מלכודת דבש. מכרתי את דירתני ודירה נוספת שהייתה בבעלותי, כדי להגדיל את הרווח.

על הנייר היו לי כבר 5 מיליוני ₪. לפני שנתיים ראיתי כותרת בעתון: "עורך הדין ברח מן הארץ והותיר עשרות אומללים ששיתפו עמו פעולה". העתונות קראה לזה: "העקיצה הגדולה" אתם דיברתם על נשיכה וזה מאד דומה. תוך שעתים גיליתי שאין לי פרוטה לפרוטה. הוא גנב את כל הוני, את שתי דירותי, והותיר אותי חסר כל, שבור ורצוף ומדוכא, עם בעיה של שלום בית, השם ישמור...". "עכשיו אני נהג מונית שכיר. יש לי אומנם פנסיה למחייתי, אבל כל ההון שצברתי נמוג לו... ככה זה שלא שומעים בקולם של חכמים... אני דוגמא ומופת, כבוד הרב, ליהודי שמנסים להציל אותו מן הבור שהוא שקוע בו, שולחים לו חבל הצלה, אבל הוא שולף מכיסו מספריים וחותך אותו...".